

Gyakran hallani, hogy nagyobb és tágabb teret az új kezdeményezéseknek, kísérleteknek. E címen azonban végső soron — minden szándék ellenére — mindig stílusvita kerekedik ki az említett követelményből. Az, hogy az úgynevezett hivatalos politika elve — és *ami még fontosabb ma* — gyakorlata nem a stílusokért vagy stílusok ellen van, tárgyilagos és jóindulatú szemlélő számára világos. Akár e tárlaton vagy más kiállításon bemutatott műveket, vagy közösségi alkotásokat vesszük alapul, szembe tűnik a stílusok és formák változatossága. Semmiféle állami irányítás ma nem híve e téren az erőszakos szűkítésnek. De elengedhetetlen feltétele minden támogatásnak, hogy a létrejövő alkotásoknak be kell tölteniük a megrendelő, a mecénás által támasztott feladatot. Ez akkor is igaz, ha ez nem több, mint egy környezet díszítése, külső megjelenése, harmóniájának formai megteremtése. De igaz abban az esetben is, ha a mű ezentúl olyan értelemben autonóm, hogy többet kell közölnie adott világunkról, ha tartalmi mondanivalója ebben a viszonylatban konkrétabb és elkötelezettebb.

Mi feltétlenül hiszünk a szocialista realista képzőművészetben. Nem úgy, mint azt sokan jó- vagy rosszindulattal hinni vélik, nem mint stílus kategóriában. De hiszünk, mint alkotói magatartást, amelyik vállalja a társadalom, a közösség szolgálatát — és *nem kiszolgálását*. Mindenféleképpen ezt a képzőművészetet kell támogatnunk, hogy egyetlen érték se kerüljön veszendőbe. Persze az értékrend alakítása a legnehezebb feladat, mert abszolút értékek nincsenek. Pontosabban *a művészi érték az adott társadalmi, gazdasági, politikai és kultúrpolitikai körülmények által determinálódik*. Ez pedig rohamosan fejlődő és változó világunkban állandóan figyelemmel kísérendő feladat.

Az adott feltételek jók. A mecénás, a művészetpártolás egyre szélesebb társadalmi tevékenységgé vált. Már a múlté az a szemlélet, hogy a képzőművészet támogatása csak valamiféle központi állami feladat. Az évente megrendezésre kerülő tárlatok mellett számtalan lehetősége van művészeinknek az országban és itt Szegeden is megmutatkozni. Az egyre növekvő városok, új lakótelepek és középületek díszítése, vállalatok, üzemek, intézmények vásárlásai sok-sok alkotónak adnak újabb és újabb feladatot. Szeged város vezető testülete, a tanács, évente kiadott díjakkal és munkajutalmakkal is reprezentálja, minden eszközzel támogatja a művészeknek azt a törekvését, hogy egyre sokoldalúbban és változatosan valljanak a képzőművészet eszközeivel gazdagodó életünkről.

ORMOS TIBOR

HÍREK

A Szibírszkije Ognji című novoszibirszki folyóirat vendégeként tíz napot töltött a Szovjetunióban Havasi Zoltán, lapunk főszerkesztője. Útja során ellátogatott Irkutszkba is, ahol meglátogatta a Szibirj címen megjelenő irodalmi folyóirat szerkesztőségét is.

*

Vendégeink. Fehér Ferenc költő (Újvidék), Vári Attila író és Illyés Kinga színésznő (Marosvásárhely) voltak külföldi vendégeink az elmúlt hónapban. Szegeden járva meglátogatta szerkesztőségünket Szederkényi Ervin, a Jelenkor főszerkesztője is.

SZERKESZTŐI ÜZENET

Nem közölhető írást küldtek: H. P. Budapest, K. K. Szolnok, E. J. Szentés, H. Gy. Budapest, B. F. Soponya, V. I. Kecskemét, K. M. Kecskemét, N. G. Budapest, H. P. Budapest, J. T. Budapest, A. A. Pestlőrinc, B. A. P. Algyó, K. I. Budapest, B. P. Sátoraljaújhely, ifj. Zs. S. Kiskunfélegyháza, B. I. Budapest, G. L. Pécs, T. K. Lakótelek, K. E. Budapest, L. E. Kiskunfélegyháza, K. T. Hódmezővásárhely, B. A. Budapest.